



Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajnske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V srēdo 10. vēliciga travna 1848.

List 19.

Drevó v evetji.

Ko vglédam spomladi
Cveteče drevó,
Veselja se smeja
Mi serce sladkó.

Približam pohožno
Se mu gololáv,
Kér ono podoba
Mladosti je prav.

Je vertica slava
Je vertica krás,
Prepevajo tice
Mu hvalo na glás.

U dom si izvoli
Ga tičikov pář,
Ljubezni je srečne,
Vesele oltár.

Iz evetja čebele
Mu serkajo měd,
Napravlajo 'z njega
Nebeško si jéd.

U senci njegovi
Pozabi se trud,
Glavičici sivi
Prijazno je tudi.

Mladosti nedolžni
Enaka je lást,
Ta cvet je dežele,
Cloveštva je část.

Veselje razseva,
In rádost budí,
O krásnosti njeni
Se vše veseli.

Z veseljem napolni
Tud starca sercę,
O njej se nebesa
Samé veselé.

Zatorej, ko vglédam
Cveteče drevó,
Veselja se smeja
Mi serce sladkó.
M. Valjavec.

To pravico so nam presvitli Cesar s konstitucijo ali ustavo podedili, in v ti pravici obstojí ustava, de bomo pri vših deržavnih dohodkih in pri vših stroških tudi mi računili ali rajtali, in de bojo Cesar tudi pri družih napravah in postavah nas — to je, ljudstvo — za svét poprašali.

Jernej. To je vse prav lepo in prav prav koristno, — slava za to našemu Ferdinandu! Ali ubogi Cesar! kako bojo neki to naredili, de bo toliko milijonov ljudi, ki živé po več sto milj saksebi v cesarstvu, ob enim in brez prepira gospodarilo, se med seboj lepo zastopilo in vsako reč tako sklenilo, de bo vsim prav? To skorej ni mogoče.

Blašè. Je, je mogoče, ljubi **Jernej!** in se bo tudi zgodilo, in sicer takole: Kadar bo od Cesara veliki deržavni zbor na Dunaji napovedan, bo veliko ljudi iz eniga ali pa iz več bližnjih krajev skupej izvolilo eniga možá, do kteriga imajo nar veči zaupanje, izmed sebe ali pa iz kakiga drugiga kraja, de bo za nje govoril. Tega bojo po tem na veliki zbor na Dunaj poslali. Zatega voljo se tak mož imenuje poslanec ali poslanik. Po tem takim pride na več tavžent ljudi en mož, in namesto veliko milijonov ljudi nekaj sto poslancov, ki bojo ravno to opravili, kakor de bi se vsi milijoni skupej posvetovali.

Jernej. A! zdej mi še le v glavo gré, kakó de se zamore taka velika reč opraviti; zdej še le vém, kaj de bo opravilo poslancov.

Blašè. Po tem boš pa tudi lahko spoznal veliko imenitnost poslancov, in kakó skerbno se bojo mogli taki možje izbrati.

Jernej. Skerbno, skerbno jih bomo mogli izberati — zares. Veš kaj, jez bi že tebe izvolil **Blašè**, ti bi bil mož za tó.

Blašè. V ljubezni — pravi živi ljubezni do domovine me nihče ne prekosí, to vém; — tudi poznam potrebe kmetiškega stanú in še v marsikteri drugi reči nisim ravno osel — tode nemškiga jezika, ki ga bojo v zboru na Dunaji govorili, nisim tako vajen, de bí zamogel brez spodnike govoriti, kar bo pa treba. In zatega voljo bi vam bilo z menoj malo pomagano.

Jernej. Kogá bomo tedej izvolili, kadar bo čas za to prišel?

Blašè. Sej se nam jih ne manjka prebrisanih in rodoljubih domorodcov. Ga bomo že dobili; tode dobro

Pogovor dvéh kmetov

zastran poslancov na Dunajski deržavni zbor.

Blašè. Dete plentej! de še zmirej nič kaj prav ne razumeš, kaj de je konstitucija ali ustava, s ktero so nas milostljivi Cesar osrečili.

Jernej. Nikar se ne jázi, dragi moj! nikar. Sej se marsikterimu taka godí, ne meni samimu; sicer bi se ne slišalo toliko napčnih misel. — Ti si modra glava, razloži mi tedej, pa prav po domače: v čim de prav za prav obstoji nova vladija?

Blašè. V Božjim imenu, naj pa bo — akoravno sim že več ko stokrat to reč razlagal. Lej! Cesarsko ali cesarska deržava je veliko veliko gospodarstvo. Večidel vsak prebivavec ali stanovnik cesarstva ima nekaj svojiga v tem gospodarstvu; eden ima zemljiše ali grunt, drugi kako hišo, tretji kako fabriko, četrti kako delavnico, peti gotove denarje, šesti svojo modro g' vo, sedmi svojo telesno moč i. t. d. Kér si ima tedej vsak pri tem gospodarstvu koliko toliko pridobiti ali pa tudi zgubiti, ima po tem takim tudi pravico, de popraša kakó se kaj gospodari in de tudi svetje kako naj se gospodari.